

Fleertal, naar Regjeringen udtaler sig imod Forslaget, er villigt til at frasæbe det. Hvad derimod Udvalgets subsidiaire Forslag angaaer, da indeholder det igiunden ikke nogen principiel Afviselse fra Regjeringens. Det er altid ved en Sag af den Bestaaffenhed, som den nærværende, hvor der skal fremsættes et Forslag, som, uden at være bundet til nogen somhelst allerede givne Regel, vil komme til at angaa mange Menneskers timelige Vel for en længere Fremtid, — det er da altid meget misligt at skulle gjøre Forslag, uden at følge nogen ledende Tanke. Det er denne Omstændighed, som har bevæget mig, i sin Tid, ved allerunderdanigst at forelægge Sagen for Hs. Majestæt Kongen, til at holde mig til Pensionslovens almindelige Regler, fordi en Sammenligning viste, at, enten man fulgte disse Regler eller nogle af de forskjellige Regler, som i en tildeels temmelig lang Tid tilbage havde været fulgte for lignende Tilfælde, saa vilde det endelige stantfaste Resultat omtrentlig blive det samme, og jeg troede ikke, at der laa noget for Fremtiden Præjudicerende i, at man ved en særlig Lov bestemte, at den almindelige Pensionslov maatte i disse særlige Tilfælde blive anvendelig. Deraf troede jeg, at Ingen kunde udlede nogen somhelst berettiget Slutning om, at man for Fremtiden ogsaa vilde ved saadanne særlige Tilfælde give den almindelige Pensionslov Anvendelse.

Udvalgets Mindretal har sluttet sig til Regjeringens Forslag. Udvalgets Fleertal har derimod i sit subsidiaire ogsaa forsaavidt sluttet sig til Regjeringens Opfattelse af Sagen, som det har erkjendt, at man ikke skal opstille nogen Regel for Fremtiden; men, for at gaae endnu sikkrere frem, for endnu meget mindre at være udsatte for den Misforstaaelse, at Pensionslovens almindelige Forskrifter ogsaa i Fremtiden ved lignende Tilfælde ville blive anvendte, ville vi, siger Udvalget, i dets Sted foreslaae et Beløb for hver enkelt Person især, uden at det i Loven angives, efter hvilke Regler man er gaaet frem. Ved Sammenligning med det Resultat, som fremkommer, naar man følger Regjeringens Forslag, viser det sig, at Udvalgets subsidiaire Forslag i det Væsentlige indeholder det Samme, som Regjeringens,

kun at man har afrundet og navnlig i de allerfæste Tilfælde, n e b r u n d e t de Summer, som vilde fremkomme efter Regjeringens Forslag. Jeg tror nu ikke, at det vil være af nogen synderlig Betydning, enten man gaaer den ene eller den anden Vej, og jeg vilde derfor tilraade aldeles at holde sig til den Form for Bevillingen, som Regjeringens Forslag fremviser, og jeg vil navnlig støtte denne Mening ved at gjøre opmærksom paa, at der i selve de Afrundinger, som fra Udvalgets Side have fundet Sted, forekommer mig at være Udskilligt, som ikke er ganske heldigt. Det forekommer mig saaledes navnlig, at den Afrunding, som har fundet Sted med Hensyn til de 3 Hofdamer, er ulige strengere for de Paagældende end den Afrunding, som har fundet Sted for de Andre, og det forekommer mig navnlig i det Hele taget, som om det gærende Udvalg har været nok saa strengt med Hensyn til Bedømmelsen af det andet Kjønns Krav paa Pension, som med Hensyn til den mandlige Deels Krav derpaa. Efter Regjeringens Forslags Beregning vilde de 3 Hofdamer komme til at faae en Pension af resp. 1,457 Rbd. Skillingerne udelader jeg for den Første og 1,293 Rbd. for de to Sidste. Dette foreslaaer Udvalget i sit subsidiaire Forslag afrundet til resp. 1200 Rbd. og 1100 Rbd.; det er altsaa et Afslag for den Førstes Bedkommende af over 250 Rbd. og for de to Andres af omtrent 200 Rbd. De to næstpaafølgende Personer, to Hofcavallerer, vil der efter Regjeringens Forslag kun tilfalde en Pension af 887 Rbd.; Udvalget foreslaaer derimod, at de skulle have Mere, foreslaaer deres Pension opad afrundet til 900 Rbd. Nu er det vel ikke noget betydeligt Tillæg, 13 Rbd. til hver; men det forekommer mig ikke at være tilstrækkelig Grund til at give disse Cavallerer et Tillæg af 13 Rbd., hvilke desuden tages fra de 3 Hofdamer, især da disse to Cavallerer ikke have tjent saa lang Tid som de nævnte Hofdamer. Et lignende Resultat faaer man ved at sammenligne nogle andre Summer: Gemakspige Kirstine Birgitte Meyer er af Udvalget foreslaaet til en Pension af 250 Rbd., medens hun efter Regjeringens Udkaft vilde faae 304 Rbd.; det er altsaa en meget stærk